

Vermesser Levente

IN MEMORIAM T. D.

Akár a verébnym
esőre váró porban,
lenni egy kis időre,
aztán nem lenni inkább,
úgy voltál közöttünk,
aprók gyámolítója.
De hát hogy tudnánk ezzel
valami szelíd módon,
mértékkal kiegyezni,
mi, a hátrahagyottak?
A túlpárt előtt újra
sűrűsödik a ködfal,
tollpihe hull alá,
a révész visszafordul.

MI VAN ODAÁT?

a másik oldalon
Galilei szerint kinyílt egy ablak
a másik oldalon
organikus lények bálványt faragtak
a másik oldalon
barlangok rejtik a kimondhatatlant
a másik oldalon
űrhajó landolt és nyomban fel is robbant
a másik oldalon
minden tavasszal meteorraj zümmög
a másik oldalon
nyugodtan vehetnél héliumfürdőt

a másik oldalon
tele van a kéreg platinaércel
a másik oldalon
az őrület táncol a Kozmikus Énnel
a másik oldalon
egybegyűlt minden amit szerettél
a másik oldalon
megszűnt a dal a kihúlt krátereknél
a másik oldalon
még sűrűbb a csend amióta ott vagy
a másik oldalon
valamikor régen láttak egy angyalt

GYEREKKOR

Még itt ülünk a
családi asztal mellett,
mert rásüt a Hold.